

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1)

การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันประสบกับปัญหาที่เด็กไทยซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น นอกจากผู้เรียนจะไม่สามารถออกเสียงได้แล้ว ยังไม่รู้ความหมายของคำ ๆ นั้นอีกด้วย เด็กบางคนไม่สามารถเรียนรู้การอ่านออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องของการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน (จิรนนท์ เมฆวงษ์, 2547 : 3) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของบารุง โตรัตน์ (2544 : 53) ได้ระบุว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้จักแต่คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ถ้าผู้เรียนไม่สามารถเปล่งเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ ก็ยังไม่ถือว่าเป็นการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ ซึ่งจะเห็นว่าการอ่านออกเสียงเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ หากนักเรียนอ่านไม่ได้ก็จะเป็นอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้

ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านการออกเสียง คือ “ผู้เรียนสามารถระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียง และสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน” ซึ่งในการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นสิ่งที่ดีและสำคัญที่จะฝึกให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อเป็นแนวทางให้เกิดการพัฒนาตนเองในภายภาคหน้า (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 9)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับประเทศไทย ในปัจจุบันคนไทยยังเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนอ่านแบบองค์รวม (Whole Language) ซึ่งเป็นการสอนอ่านเป็นคำ (Whole Word Method) และเป็นประโยชน์ที่เน้นการท่องจำคำศัพท์ โดยให้เด็กดูตัวอักษรหรือดูรูปด้วยสายตา สอนให้ข้ามคำที่ไม่รู้จัก และให้หาคำอื่นมาแทน สอนให้รู้จักทำนายความหมายของคำ โดยดูจากบริบทของประโยค อีกทั้งเน้นการอ่านที่หลากหลาย แต่ไม่เน้นการอ่านออกเสียงดัง ๆ ผู้ที่เก่งภาษาอังกฤษในระบบนี้ เก่งเพราะความจำดี ทำให้คนไทยจำนวนมากที่เรียนภาษาอังกฤษมานานนับสิบปีก็ยังไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ดี เพราะความสามารถในการได้ยินของคนไทยไม่ได้รับการฝึกด้วยเทคนิคพิเศษที่จะช่วยให้ได้ยินเสียงภาษาอังกฤษครบทุกหน่วยเสียง ส่งผลให้คนไทยส่วนมากพูดภาษาอังกฤษไม่ชัด ฟังไม่รู้เรื่อง อ่านคำใหม่ไม่ออก เขียนไม่เป็น และลืมคำศัพท์ง่าย ๆ โดยเฉพาะการสะกดคำและการอ่าน (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, ออนไลน์, 2552) สอดคล้องกับธาริณี อุณาพรหม (2554 : 186 - 192) ได้กล่าวถึงปัญหาที่พบในวิชาภาษาอังกฤษว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเป้าหมายการยกระดับการศึกษาที่ตั้งไว้ ซึ่งพบว่าปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตกต่ำคือ ผู้เรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี แต่ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ จึงประสบปัญหาเมื่อต้องทำแบบทดสอบที่ต้องอาศัยการอ่านเป็นสำคัญ

สำหรับคนไทยนั้นมีปัญหามากมายในการออกเสียง เนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาอังกฤษกับระบบเสียงภาษาไทย ทั้งนี้เนื่องมาจากประการแรก เสียงภาษาอังกฤษบางเสียงไม่มีในภาษาไทย เช่น เสียง /v/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะของคำที่สะกดด้วย “v” เสียง /z/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะของคำที่สะกดด้วย “z” เสียง /s/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะของคำที่สะกดด้วย “s” เสียง /ʃ/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะของคำที่สะกดด้วย “sh” และเสียง /tʃ/ ซึ่งส่วนใหญ่สะกดด้วย “ch” ประการที่สองคือ เสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษคล้ายกับเสียงในภาษาไทย แต่มีประเด็นที่แตกต่างกันหลายอย่าง เช่น เสียง /r/ ในภาษาอังกฤษที่เทียบได้กับเสียง /ร/ ในภาษาไทย แต่เวลาออกเสียง /ร/ นั้น ปลายลิ้นจะแตะกับเพดานปาก ส่วนเสียง /r/ ในภาษาอังกฤษนั้น ปลายลิ้นไม่ต้องแตะเพดานปาก ปลายลิ้นจะม้วนก่อนไปทางหลังและกระดกขึ้น (พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2544 : 8)

และประการสุดท้ายเสียงสระในภาษาอังกฤษพบว่า เสียงสระในภาษาอังกฤษและภาษาไทย มีความแตกต่างกันคือ ภาษาไทยมีตำแหน่งการเกิดเสียงเดียวกัน แต่มีความแตกต่างกันที่เสียงสั้น และเสียงยาวเท่านั้น ในภาษาอังกฤษเสียงสระเกิดในตำแหน่งต่างกัน และการเกร็งหรือคลายของลิ้น ก็ทำให้เสียงสระแตกต่างกันอีกด้วย การออกเสียงสระภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนควรเริ่มเรียนตั้งแต่ การออกเสียงสระตามส่วนของลิ้นที่ใช้ในการออกเสียงจากง่ายไปหายาก คือจากสระเดี่ยวที่มี เสียงสั้นไปหาสระประสมที่มีเสียงยาว (มยุเรศ รัตนานิคม. 2543 : 140 - 142)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ปีการศึกษา 2562 ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.42 ระดับจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 34.43 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายทับทิมสยาม มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.17 โรงเรียนชุมชน วัดบ่อไร่ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 27.55 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่โรงเรียนกำหนดและยังมีคะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่าระดับประเทศ ระดับจังหวัดและระดับศูนย์เครือข่าย (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2562 : 2) สอดคล้องกับงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University. 2014 : 6 - 10) ที่กล่าวว่า ในการเรียนภาษาใหม่ตอนที่อายุน้อยกว่าเท่าไรยิ่งดี เพราะเด็กสามารถพัฒนาทัศนคติ ความคิด และการเรียนรู้ของตนเองและผู้อื่นในช่วงก่อนโตเป็นวัยรุ่น แต่ในปัจจุบันนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ต่ำกว่าเกณฑ์ จากรายงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 32.84 (โรงเรียนชุมชนวัดบ่อไร่. 2562 : 3) ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ การประเมินคุณภาพทางการศึกษาที่ได้กำหนดไว้คือ นักเรียนต้องมีระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป สาเหตุคือครูร้อยละ 42 ใช้วิธีการเรียนผ่านมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) เป็นส่วนมาก โดยให้นักเรียนเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กับนักเรียนในโทรทัศน์ ซึ่งบางที การฟังของ นักเรียนไม่ได้เกิดการรับรู้เต็มร้อย อาจจะฟังผิด ๆ ถูก ๆ บ้าง หรือบางคนก็ไม่ได้สนใจฟังเลย พอถึงเวลาฝึกออกเสียงนักเรียนก็ไม่สามารถออกเสียงตามแบบเจ้าของภาษาได้ จึงต้องเร่ง แก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องมี กิจกรรมและสื่อการสอนที่หลากหลาย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดตราด. 2561 : 27)

ชุดกิจกรรม เป็นสื่อประสมที่ประกอบด้วยสื่อมากกว่าสองชนิดขึ้นไป สำหรับให้ผู้เรียน ได้รับความรู้ที่ต้องการ โดยจัดเป็นชุด ประกอบด้วย เนื้อหาสาระ ใบกิจกรรม ใบงาน วัสดุ อุปกรณ์ ใบความรู้ รวมทั้งแบบประเมินผล สำหรับส่งเสริมผู้เรียนเป็นรายบุคคล ตามความสามารถและ

ความสนใจ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2553 : 436) ทั้งนี้ชุดกิจกรรมยังมีประโยชน์มากมาย อาทิเช่น ได้รับความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพิ่มพูนแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนได้เรียนรู้โดยการกระทำมากขึ้น และสร้างแรงจูงใจให้ตนเองและที่สำคัญชุดกิจกรรมเกิดจากการนำวิธีเชิงระบบมาใช้ และได้ผ่านการทดลองใช้ จึงทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ (บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2545 : 7) และจะยังมีประสิทธิภาพมากขึ้นไปอีก เมื่อครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบ โฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งเป็นการสอนระบบเสียงในภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวพยัญชนะ เสียงสระ และเป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอนอ่านออกเสียง ผู้เรียนจะสามารถอ่านออกเสียงได้ โดยสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงตัวอักษร (Spafford and Grosser, 2005 : 104) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในกระบวนการสอนอ่านเบื้องต้น มักใช้สอนในระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา และเป็นการสอนที่มีความเกี่ยวพันกันของตัวอักษร กลุ่มของตัวอักษร และการออกเสียง (Jannuzi, 1997 : 186) การจัดการเรียนการสอนแบบ โฟนิกส์ นั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เกิดแรงบันดาลใจในการอ่าน เป็นการฝึกให้นักเรียนสังเกตเสียงพยัญชนะ และเสียงสระ จนสามารถถ่ายทอดเข้าสู่การอ่านคำที่ถูกต้องได้ (Adams, 1998 : 2) ในฐานะผู้สอนพบว่า นักเรียนมีพื้นฐานจากชั้นอนุบาลน้อยและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษไม่มากพอ จึงไม่สามารถอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ง่าย ๆ ได้ อีกทั้งนักเรียนไม่สนใจ ไม่ตั้งใจเรียน เบื่อหน่ายในการจดจำและบันทึกคำศัพท์บนกระดานตามครู ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากนักเรียนขาดพื้นฐานความรู้ความเข้าใจด้านการอ่านออกเสียงและสะกดคำ ไม่สามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท และไม่สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมที่เคยเรียนรู้มาได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบ โฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องชัดเจนและยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำที่นักเรียนออกเสียงนั้น ตลอดจนจดจำได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งวิธีการสอนแบบ โฟนิกส์ จะสามารถพัฒนานักเรียนในด้านการออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ทางภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปสู่การเตรียมความพร้อมที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น
4. เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น

ประโยชน์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีความพร้อมที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนสามารถนำแนวทางไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ

1. เรื่อง Short Vowels
2. เรื่อง Short a

3. เรื่อง Short e
4. เรื่อง Short i
5. เรื่อง Short o
6. เรื่อง Short u
7. เรื่อง Phonics fun

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์เครือข่ายทับทิมสยาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 257 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดบ่อไร่ อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด ศูนย์เครือข่ายทับทิมสยาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ผลการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง สระเสียงสั้น
 - 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง สระเสียงสั้น
 - 2.3 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง สระเสียงสั้น

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 18 ชั่วโมง

นียมศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีนียมศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล โดยศึกษาหาความรู้ตามความสามารถตามศักยภาพและความสนใจของตนเอง ประกอบด้วย คู่มือสำหรับครูและนักเรียน เนื้อหาสาระและสื่อประเภทต่าง ๆ การวัดและประเมินผล โดยมีชุดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 7 ชุด แล้วนำไปสอนด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ โดยให้นักเรียนออกเสียงความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน การสะกดพยัญชนะ และสระ นำมาผสมเป็นคำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้น และตัวสะกดต่างกัน แต่มีสระเหมือนกัน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนที่จะปรับและเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียน โดยใช้กิจกรรมที่สนุกสนาน ได้รับความสนใจของนักเรียน เช่น การ์ตูนแอนิเมชันสำหรับสอนการอ่านออกเสียง และเพลง

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน มีขั้นตอนดังนี้

1. อธิบายเนื้อหาการกำเนิดของเสียง
2. จำแนกเสียงสระและพยัญชนะในรูปแบบของการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกและทำกิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ฝึกออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ โดยฝึกออกเสียงตัวอักษรแต่ละตัว
2. ผสมเสียงสระและพยัญชนะเป็นคำ และอ่านออกเสียงคำศัพท์

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ทบทวนบทเรียนและนำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ในการฝึกฝนด้วยตนเอง เช่น การอ่านคำ และแปลความหมายคำศัพท์

ผลการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนการเปล่งเสียงตามตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่สายตามองเห็น โดยการเปลี่ยนสัญลักษณ์ตัวอักษรของคำ ให้เป็นเสียง และผสมเสียงนั้นออกมาเป็นคำอ่านได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาสัทศาสตร์ ซึ่งวัดโดยใช้แบบวัดผลการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ แบบตรวจสอบรายการ (Checklists) จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถ การเปลี่ยนแปลงของบุคคล อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน และประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใด โดยแบบทดสอบที่ใช้คือ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

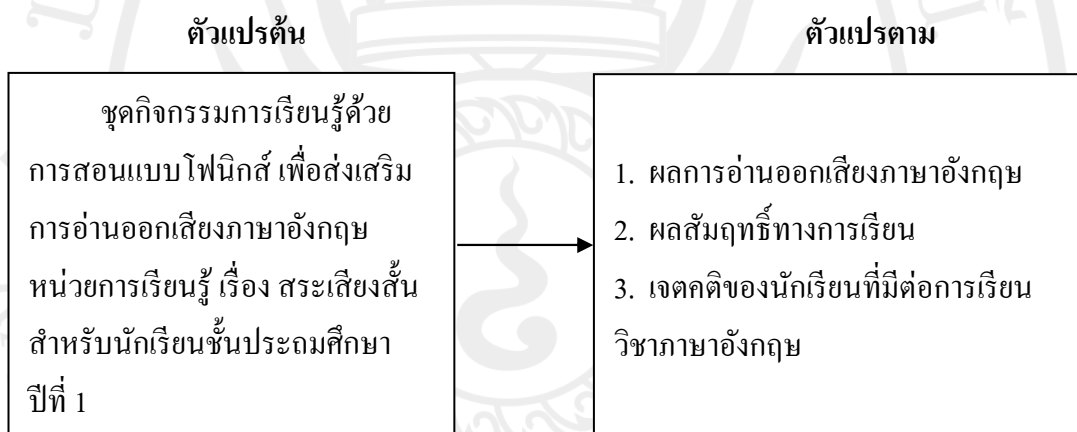
เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนเกี่ยวกับ ความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก และพฤติกรรม เพราะเจตคติมีบทบาทในการเรียน

การสอนภาษาอังกฤษอย่างหนึ่ง โดยการวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ ครอบคลุมองค์ประกอบในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ และด้านพฤติกรรม เพื่อให้ทราบถึงความรู้สึก ความชอบ และอื่น ๆ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดบ่อไร่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น มีผลการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน